

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3845/2019
26.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Тосић, адвокат из ..., против тужене „ББ“ АД ..., чији је пуномоћник Младен Аврамовић, адвокат из ..., ради поништаја споразума, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1. 260/2018 од 26.10.2018. године, у седници од 26.02.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1. 260/2018 од 26.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1. 1739/14 од 25.09.2017. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се поништи споразум о престанку радног односа од 17.07.2014. године закључен између парничних странака, те да остаје на снази Уговор о раду од 01.09.2011. године закључен између парничних странака, што би тужена била дужна да призна и да тужиљи накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке тужиља је обавезана да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 144.000 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1. 260/2018 од 26.10.2018. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужена је доставила одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11...78/18) и утврдио да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се указује на битну повреду поступка из члана 374. став 2 тачка 12. ЗПП због које се ревизија не може поднети, у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је код тужене радила на пословима ... у експозитури у Код тужене је током 2013. и 2014. године дошло до злоупотребе од стране запосленог радника у експозитури ..., а тужили је у опису посла била и контрола благајничког пословања, односно да ли има прекршаја процедуре у благајничком пословању. Тужена је по одговарајућој стандардној процедури са тужиљом и још двоје запослених обавила разговоре и навела да су се стекли услови за отказ уговора о раду услед кршења процедуре у вези контроле прекршаја процедура у благајничком пословању, и тужили је понуђен споразум о престанку радног односа. Споразумом од 17.07.2014. године тужили је престао радни однос са наведеним датумом уз исплату стимулативне отпремнине, и достављено јој је обавештење о правима која може остварити по престанку радног односа по основу незапослености. Тужила је наведено обавештење и споразум о престанку радног односа примила, прочитала и потписала.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право, члан 177. Закона о раду („Службени гласник РС“ 24/05... 32/13) и члан 60 Закона о облигационим односима, када је тужбени захтев тужиле за поништај споразума о престанку радног односа одбијен као неоснован.

Побијани споразум донет је у свему у складу са чланом 177. Закона о раду, а тужила није доказала да јој је од стране тужене стављено у изглед подношење кривичне пријаве, нити да је приликом потписивања споразума била у стању смањене урачунљивости, односно да није могла да схвати значај и последице својих радњи у погледу потписивања споразума. То што је тужили стављено у изглед давање отказа уговора о раду не представља претњу у смислу члана 60. ЗОО, па се не ради о мани воље која би споразум о престанку радног односа чинила ништавим. Зато је у нижестепеним пресудама правилно примењено материјално право када је тужбени захтев тужиле одбијен као неоснован.

Наводима ревизије којима се истиче погрешна примена материјалног права, заправо се побија оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, због чега се ревизија не може изјавити, према члану 407. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић